

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w G.
przeciwko A. U., R. U. i M. B.
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 13 stycznia 2021 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w G. na rzecz A. U., R. U. i M. B. kwoty po 1350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 13 stycznia 2021 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona wobec istnienia ugruntowanej linii orzeczniczej co do tego, że o stanie niewypłacalności w wyższym stopniu w rozumieniu art. 527 § 2 k.c. można mówić także wtedy, gdy zaspokojenie można uzyskać z dodatkowym znacznym nakładem kosztów, czasu i ryzyka.

W odpowiedziach na skargę pozwani wnieśli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeśli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje na oczywistą zasadność skargi, to w jego uzasadnieniu powinny się znaleźć odpowiednie wywody potwierdzające tę okoliczność. Skarga jest bowiem oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jure, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01; z 17 października 2001 r., I PKN 157/01). Powołanie się przez autora skargi kasacyjnej na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje go zatem do przedstawienia wywodu prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09). Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 maja 2010 r., V CSK 459/09).

Skarżący nie wykazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Wywód skarżącego, mający na celu wykazanie oczywistej zasadności skargi, koncentruje się wokół przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela zawartej w art. 527 § 1 k.c. W tym zakresie argumentacja skarżącego ogranicza się jednak tylko do zwalczania stanowiska Sądu Apelacyjnego, który wyszedł z założenia, że wskazane w uzasadnieniu okoliczności uzasadniały przyjęcie, iż powód nie został

pokrzywdzony dokonaniem darowizny na rzecz pozwanych dzieci dłużniczki. Sąd Apelacyjny wnikliwie rozważył podnoszone przez skarżącego argumenty, powtórzone następnie w skardze. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania brak jest natomiast wyводу przekonującego o tym, że w sprawie - wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego - wystąpiło pogłębienie stanu niewypłacalności dłużniczki, a co za tym idzie pokrzywdzenie wierzyciela. Skarżący w tym zakresie wskazuje jedynie, że w jego ocenie, konieczność podjęcia dalszych kroków procesowych w celu prowadzenia skutecznej egzekucji wiąże się z dodatkowym nakładem pracy, czasu i kosztów, przy wątpliwym efekcie działań w tym zakresie. Twierdzenia te stanowią tylko polemikę ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego, niepopartą szerszą argumentacją (ograniczającą się w zasadzie do dwóch zdań na k. 4-5 skargi kasacyjnej). Taka konstrukcja wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie pozwala na jego uwzględnienie.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego.